

[Krag.]

kommer senere nærmere tilbage dertil — er gaaet procentvis ned i Forhold til de sidste 20 Aars Vurderingsstigning, er Landbrugets Prioritering trods Værdiforøgelsen ogsaa procentvis øget. Medens i Hovedstaden og Provinsbyerne Behæftelsen i dette Aarhundrede er faldet gennemsnitlig 10 pCt., er i Landbrugsejendommene Behæftelsen øget indtil 1926 i Sammenligning med 1909 med ca. 13 pCt., fra 53,9 pCt. til 66,2 pCt. af den i Henhold til Vurderingen fordoblede Værdi; samtidig dermed er Landbrugsprodukternes Prisniveau faldet med fra 20 til 50 pCt.

Nu er det naturligt nok saaledes, at i absolutte Tal er den stærkt øgede Gældsstiftelse ledsaget af en mægtig Forøgelse af Landbrugets Produktionskraft; Eksportværdien af Landbrugsprodukter var i Midten af det første Aarti omkring 250 Mill. Kr. og i 1929 1 100—1 200 Mill. Kr., altsaa nær ved en Femdobling. Men under Hensyn til de stærkt øgede Driftsudgifter har paa ingen Maade en tilsvarende Forøgelse i Bærekraften fundet Sted, navnlig ikke naar det erindres, at det offentlige i samme Periode har indskudt en Skatteprioritet forud for alle andre Prioriteter, en Skatteforøgelse for fast Ejendom fra 6 til 12 Mill. Kr. for Statens Vedkommende og for Amter og Sognekommuner fra 20 til 68 Mill. Kr. — altsaa med 48 Mill. Kr. —, i alt med 54 Mill. Kr., hvad der, selv om Forhøjelsen er dalet en Smule i de senere Aar, dog betyder, at det offentlige har indskudt en Skatteprioritet i Ejendommene i Landkommunerne paa kapitaliseret ca. 1 Milliard Kr.

Det er heri, vi kræver, at der maa ske en Ændring, og vi mener, at Staten og Lovgivningsmagten bør gaa i Spidsen. Thi det maa ikke glemmes, naar man sammenstiller disse Forhold, at Landbruget har haft Bud efter Prioriteringen til Udvidelse og Modernisering af Bedriften, som Konsekvens af Køb og Arvefald, og som Vilkaar for nye Ejendommers Oprettelse, medens Stats- og Kommuneprioriteterne selvfølgelig er indskudt uden den vedkommendes Villie eller Ønske.

Jeg vil i Tilknytning hertil gerne gøre nogle yderligere Bemærkninger. Forholdet er jo dette, at vi som Basis for hele denne gældsmæssige og for øvrigt ogsaa produktive Udvikling indenfor det danske Samfund har vort højt udviklede Realkreditsystem; men den Skatteprioritet, som det offentlige har indskudt i Landets Ejendomme og først og fremmest i Landbrugsejendommene,

har i ikke ringe Grad svækket Sikkerheden for de ordinære Grundprioriteter, først og fremmest naturligvis for de sekundære Prioriteter, for Hypothekforeningerne.

Vi havde i 1927 godt 200 000 Landbrugsejendomme med en Ejendomsskyld paa 4 490 Mill. Kr. og en Pantegæld paa godt 3 000 Mill. Kr. eller 67,5 pCt. af Ejendomsskylden, og denne Pantegæld resulterede i en aarlig Renteforpligtelse paa mellem 130 og 140 Mill. Kr.

Nu maa jeg være af den Opfattelse, at Ejendomsbeskatningen fra før Krigen saa nogenlunde har bundfældet sig i Ejendomsværdierne. Sætter man Ejendomsbeskatningen fra før Krigen til ca. en Snes Mill. Kr., saa vil man altsaa i Bedømmelse af Skatteforøgelens Indflydelse paa Realkrediten kunne se bort fra dette Beløb paa 20 Mill. Kr. Tilbage bliver der da et Tillæg paa 38 Mill. Kr., det vil sige en kapitaliseret Prioritet paa ca. 900 Mill. Kr. Naar man lægger denne Skatteforhøjelsesprioritet til den almindelige Prioritering paa ca. 3 000 Mill. Kr., som jeg har nævnt, saa kommer man til en samlet Skatteforhøjelse og almindelig Prioritetsforhøjelse paa 3 900 Mill. Kr., eller med andre Ord ca. 85 pCt. af Ejendomsværdien. Man vil saaledes se, at Skatteforøgelsen i de sidste 20 Aar i Virkeligheden har løftet Prioriteringen ved Kreditinstitutionerne 18 pCt. op over det Grundlag, hvorpaa den før Krigstiden hvilede.

Undersøger man, hvad der paa Kreditforeningsskuldene paa samtlige Ejendomme her i Landet er afdraget siden 1905, saa ligger dette Beløb nær 350 Mill. Kr. til Kreditforeningerne, og paa de øvrige første Prioriteter anslaaer jeg, at der er afdraget ca. 120 Millioner. Det giver et samlet Afdragsbeløb paa samtlige Ejendomme gennem disse sidste 20 Aar paa ca. 470 Mill. Kr.

Nu var den samlede Ejendomsskyldvurdering i 1927 ca. 12,6 Milliarder Kroner, og Gennemsnitsbeskatningspromillen er i de sidste 2 Aartier øget fra 5,6 til 8,5 promille. Det vil altsaa sige, at hvis vi anvendte Promillen fra Begyndelsen af Aarhundredet paa den nuværende Ejendomsværdi, vilde man komme til en Beskatning paa 70,6 Mill. Kr., men da Promillen nu i Gennemsnit ligger omkring 8,5 for samtlige Ejendomme her i Landet, saa betyder dette anvendt paa den samlede Ejendomsværdi, 12½ Milliard Kroner, en Beskatning paa 107 Mill. Kr.

Med andre Ord ogsaa ad den Vej kommer man til et Stigningsresultat paa mellem 37 og 38 Mill. Kr., og da dette Beløb